

Zwerversliefde deel 19

Simon Lemm kibitzed bij de damesparencompetitie waar Lisa Kazamarow en Emma van Brabant met veel plezier en succes een gooi doen naar de eerste plaats.

“Zo’n aparte competitie is eigenlijk heel leuk,” dacht Simon nadat hij een paar tafels het spel van Lisa en Emma had gevolgd. “Je ziet heel veel gelegenheidsparen die helemaal niet gewend zijn om met elkaar te spelen. In principe zouden vaste partnerships hier een heel groot voordeel moeten hebben omdat ze op elkaar ingespeeld zijn. Maar zoals zo vaak wordt hun het leven heel moeilijk gemaakt door al die niet ingespeelde combinaties. Misverstanden hoeven niet altijd tot slechte scores te leiden. En als kibitzer is het alsof je naar een niet zo goede maar wel heel spectaculaire sportwedstrijd zit te kijken waarin van alles kan gebeuren.”

Ondanks het feit dat Lisa en Emma nog niet zo vaak hadden samengespeeld hadden zij bijna geen last van misverstanden en kwamen ze eens te hoog, wat met Lisa aan tafel een vast gegeven was, dan zorgde hun speeltechniek meestal wel voor een goed resultaat. Daarbij waren het alle twee speelsters die wel van een lolletje hielden zodat de sfeer aan tafel altijd wel wat luidruchtig maar ook gezellig was.

Op de voorlaatste tafel was Simon getuige van weer een succesvol spel, ditmaal met Lisa Kazamarow aan het roer:

Z/allen

	♠-	
	♥ABT542	
	♦AB76	
	♣HB8	
♠AVB98742		♠-
♥-		♥H8763
♦H5		♦VT32
♣752		♣AT64
	♠HT653	
	♥V9	
	♦984	
	♣V93	

Noord en Zuid waren Corry Keijzer en Hannie Timmerman, twee dames van middelbare leeftijd die al heel hun leven op hetzelfde koor zaten en er pas recentelijk achter waren gekomen dat ze allebei ook bridgeden. Ze vormden dus een niet zo ingespeeld paar maar hadden op het eerste spel in een moeilijk 3 SA spel al laten zien dat ze er wel wat van konden. Op dit spel paste Zuid en Lisa bestudeerde haar lange schoppenkleur. Feitelijk was die misschien iets te mooi voor een directe 4 ♠-opening. Maar vanwege de kwetsbaarheid opende ze toch maar 4♠. Hannie Timmerman zat nu een beetje moeilijk met de Noordhand, 5♥ leek haar iets te veel solobridge met een gepaste partner, maar een doublet zou toch wel goed zijn? Emma kon niet veel anders

doen dan passen en Corry Keijzer op de zuidplaats kreeg een beetje een verjaardagsgevoel. Inwendig juichend maar met een stoïcijnse blik legde ze een paskaartje op tafel. Het eindcontract was dus 4♠ gedoubleerd.

Hannie Timmerman, toch al een beetje ongerust door de gang van zaken, moest uitkomen tegen dit contract en plukte afwezig met haar linkerhand aan haar geblondeerde haar. Elke uitkomst kon slecht zijn en het was haar dan ook niet aan te rekenen dat ze de dodelijke klaverenstart niet kon vinden. Na een diepe zucht legde ze ♥A op tafel. Lisa monsterde de schoppenloze dummy. Dit was een gunstige uitkomst voor haar en het leek alsof het contract binnen was als ze er met één troefverliezer vanaf kon komen. Zuid had het doublet echter wel erg snel ingelaten en het was waarschijnlijk naïef om van een gunstig schoppenzitsel uit te gaan. Lisa troefde de uitkomst met ♠2 en legde in de volgende slag ♠A op tafel toen Noord niet bekende maar een harten wegdeed zei ze: “Oops!”

“Wat leuk,” dacht Simon. “Haar ogen beginnen helemaal te glimmen, ze is gewoon blij met de uitdaging.”

Lisa vervolgde met ♦H, noord keek even naar die kaart, maar het had geen zin om te duiken omdat anders later op ♥H en ♦V twee klaveren weg konden. Ze nam dus ♦A maar maakte daarna de fout om met harten terug te komen.

Lisa was er zeer wel van bewust dat als ze dit contract wilde halen ze dezelfde troeflengte als Zuid moest creëren en hier kreeg ze de kans. Ze troefde, stak over naar ♦V en troefde weer een Harten. Daarna stak ze over naar ♣A en troefde een ruiten. Zuid kon ondertussen niets anders dan wat vuiltjes weggooien, maar moest in de negende slag kiezen tussen het weggooien van ♣V of voortroeven. Corry dacht hierover maar het maakte allemaal niets meer uit.

	♠-	
	♥B	
	♦B	
	♣HB	
♠VB9		♠-
♥-		♥-
♦-		♦T
♣7		♣T64
	♠HT6	
	♥-	
	♦-	
	♣V	

Lisa speelde ♠V en Corry nam de slag met ♠H, incasseerde ♣V, maar moest toen met haar overgebleven ♠T en 6 naar de Boer en 9 van Lisa toespelen.

“Gut”, zei Corry. “Dat was een beetje pijnlijk, helpt het als ik niet troef maar ♣V weggooi?”

“Nee hoor”, zei Lisa. “Je hebt wel eventjes een troefje meer maar ik speel weer ♠V waarna je, wat je ook doet, mijn vaste klaverenverliezer moet aftroeven.”

“Tja, huilen is te laat”, zei Corry. “Maar wel mooi afgespeeld. Speel jij normaal niet altijd met die magere man met die wilde witte haren?”

“Deedoeska (Russisch voor opa)”, zei Lisa. “Hij was graag komen kijken, maar hij had een reünie met Russische schaakvrienden uit de tweede wereldoorlog die hij onmogelijk af kon zeggen.”

“Ach zo”, zei Corry en knipperde met haar ogen. “Nou een fijne laatste tafel toegewent.”

“Goed gespeeld, hoor Lisa”, zei Emma toen ze naar de laatste tafel toegingen.

“Ach, wel een beetje gelukkig hoor”, antwoordde Lisa. “Ze kwamen niet met klaveren uit. En als ze aan slag met ♦A alsnog klaveren inspeelt moet ik, geloof ik op ♦B snijden, maar ja die zat ook goed.” Ze maakte een huppelsprongetje. “We moeten de laatste tafel tegen Josje spelen. Dat is wel leuk.”

“Gelukkig kan ze hier niet met die griezel spelen”, zei Emma.

“Nou, je moet niet te vroeg juichen”, zei Simon terwijl hij door de zaal keek. “Ik heb Hein Dubbelman wel aan haar tafel zien zitten. Maar ik geloof dat hij er nu niet meer is.”

En inderdaad toen het trio plaatsnam aan de laatste tafel zaten daar alleen Josje de Rijk en een sympathiek ogende vrouw met een opzichtige bloemenjurk en een brede glimlach.

“Hoi luitjes”, zei Josje. “Dit is mijn partner voor vandaag.”

Ze kregen alle drie een warme hand. “Hoi, ik ben Michaela Dekkers. En Josje heeft gelukkig heel veel geduld met me vandaag.”

“Onzin, Mickie”, zei Josje. “Je doet het echt fantastisch en het is heerlijk ontspannend om met jou te spelen.”

Lisa schoot in de lach, “Dat vind ik eerlijk gezegd niet zo gek, Josje. We weten met wie je normaal speelt.”

“Tja”, zei Josje met een peinzende blik. “Hein was hier een gedeelte van het toernooi en dat was niet zo fijn. Hij bleef maar commentaar leveren ongeacht de resultaten die we haalden.”

“Ik denk dat hij gewoon jaloers omdat je eindelijk eens plezier aan de tafel had”, zei Lisa. “Zullen we beginnen?”

Op de eerste spellen gebeurde niet zoveel spectaculaire dingen hoewel Lisa en Emma wel een scherpe manche binnensleepten op spel 2.

“Daar was niet veel aan te doen, maar het zal niet scoren”, zei Michaela. “Hé, Josje er was echt niks aan te doen, hoor. Alles zat goed”, ging ze door toen ze haar partner ineen zag krimpen.

“Dat weet ik wel”, zei Josje. “Maar kijk eens achter je!”

Iedereen keek om en zag een paar tafels verder de schriële gestalte van Hein Dubbelman naderen met in zijn kielzog een zwaarlijvige jongeman van een jaar of zeventien.

Wordt vervolgd...

